

такава, особно по моста, щото едвамъ сутренъта успѣли да излезатъ, гдѣто на всяка крачка се виждало слѣди отъ кръвъ, било отъ страна на руситѣ, било на турцитѣ.

Нѣкои отъ рускитѣ офицери на които било вдхнато лошо понятие за опълченцитѣ, скоро се убѣдили че тѣ въ нищо не се отличаватъ отъ руския войникъ, даже и съ поголѣма самоотвърженостъ се хвъртали върху неприятеля, тѣй щото, опълченцитѣ въ кратко врѣме такава слава добили между офицерството, за каквато, въ самото начало генералъ Непокойчицки не е можилъ и да помисли.

Превзиманието на Търново. Благополучното преминавание на руситѣ въ Добруджа и подъ Свищовъ и, въ всяка една тѣхна побѣда надъ турцитѣ, както ще видимъ, забелѣзватъ се три нѣща: умѣние, бързина, особно рѣшителността на офицеритѣ. И напраздно не е казалъ единъ отъ старитѣ мѣдрети: „По силно е воинството отъ елени, когато, то има предводителъ лвъ, отъ колкото онова отъ лвовѣ, съ предводителъ елень“.

Руситѣ сж така преслѣдвали неприятеля, щото, никъкъ не сж го оставяли да си съземе силитѣ и да си отдрхне.

На 18-й Юний когато се намираше значителна руска сила на дѣсний брѣгъ, билъ издаденъ приказъ за свормиранieto новъ отрядъ, който да се впусне въ върѣшността на България, силната буря развалила моста на Дунава и нѣкои части които съвпадали въ новия отрядъ, останали на лѣвий брѣгъ.

Въ този отрядъ влизали: Една Драгунска бригада подъ началството на Н. И. В. флигель-адютанта Евгений Максимилиановичъ Херцога Лейхтемберский. — Сводня бригада подъ началството на Н. И. В. ген. майора Николай Максимилиановичъ херцогъ Лейхтемберский. — Донска казашка бригада, подъ началството на полковника Чернузубова. — Кавкавска казашка бригада, подъ началството на полковника Тушолмина. — Сводний квардейский полуетскадронъ, подъ началството на ротмистра Норта. — Конно-пионерний отрядъ, подъ началството на полковника графа Роникера. — Уралска казашка сотня, подъ началството на сотника Кирилова. — Четвърта стрѣлкова бригада, съ шестѣтъ дружини отъ Българското Опълчение — всичко 10,000 д. съ 38 орѣдия.